

Sastreria LA MODA Sidral Planas

de JAUME QUERALT (fill)

Arraval de Robuster, 9, 2.ª (davant de Correus).-REUS

¿Voleu vestir bé?
¿Voleu vestir amb elegància?
¿Voleu vestir de franc?

Acudiu a LA MODA, on trobareu les tres coses

Trajos a elegir i a mida, de valor 75 ptes., per 1 pesseta

- Res de rifes - - Negoci serió -

(NOM PATENTAT)
PREMIAT AMB MEDALLES D'OR

El millor de tots els refrescos efervescents coneguts

Laboratori: carrer Viladomat, 48.-BARCELONA

DIPOSITARIS ÚNICS PER A REUS:

Senyors **ROCA I RIBAS**

Gran Hotel de Londres

HOTEL DE PRIMER ORDRE

Habitacions amb telèfon urbà i interurbà :: Habitacions amb banys, dutxes i telèfon

BORSÍ DE REUS

Carrer Monterols, núm. 27

Per encàrrec de la «Mancomunitat de Catalunya» aquest Borsí admetrà subscripcions a l'emissió de 8.429 obligacions de 500 pessetes nominals, de 4 i mig per cent d'interès anual, amortitzables per sortejos semestral, que la mateixa emet en subscripció pública al tipu de 81 per cent; quina subscripció tindrà lloc el dia 4 de juny proxím.

Oportunament aquest Borsí rebrà i facilitarà prospectes de dit Empréstit.

Pel Govern de Catalunya

El President de la Mancomunitat als diputats que la integren

El President de la Mancomunitat de Catalunya, amb motiu de possessionar-se del càrrec, ha dirigit a tots els diputats la següent importantíssima allocució:

ALS DIPUTATS DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

Al rebre de vosaltres per segona vegada, en aquests dies de forçada absència, la investidura presidencial de la Mancomunitat, he de remeiar en primer terme la confiança en mi posada, de major i més preuada significació venint d'homes de quasi totes les agrupacions polítiques; i he d'agrair després la honor, pels meus sentiments i ideals de tota la vida, honor altíssima, de representar, per ministeri dels vostres vots, el poble de Catalunya.

Mes confiança i honor, m'obliguen en compliment dels deures sagrats que a una i altra sempre acompanyen, a demanar-vos que aixequem el cap amunt, per sobre la nostra feina de cada dia, i esguardant cara a cara el moment de ara, no a dintre el nostre clos familiar tan sols, sino terres enllà, on s'infanta amb dolors heroics una nova Europa, sapiguem sentir uns i altres tota la responsabilitat: vosaltres de constituir per voler del poble que us ha elegit a Generalitat de Catalunya, i jo la de presidir-la i representar-la.

Aspra i dura era la tasca que vau encomanar-nos fa tres anys: constituir un organisme oficial nou, sense medis, sense el concurs simpàtic del poder públic, sense hàbits de govern, sense la base d'estabilitat que dona a les institucions de govern la independència de les assemblees o l'existència d'un poder moderador. A aquestes dificultats internes va ajuntar-s'hi sobtadament tota una allau de complicacions extraordinàries, nascudes del fet imprevisit que va trasbalsar el món quasi totjust iniciada la nostra obra.

Amb el vostre concurs, que mai ens ha faltat, i amb el del poble de Catalunya, que en tots els moments decisius ens ha assistit, hem arribat al terme d'aquest primer període victoriosament: amb medis de no res, malgrat hostilitats i desamors, hem construït un instrument que amb fets, amb actuacions fecundes desenrotllades, en circumstàncies ben adverses, amb èxits assenyalsats, demostra la seva viabilitat, la seva aptitud per les altes funcions que n'espera Catalunya.

Entrem ara en el segon moment de la vida de la Mancomunitat, en el període de la seva consagració definitiva.

Som a l'hora de resoldre el problema del seu contingut, de les seves atribucions. No hem fet la Mancomunitat per tenir una Diputació més gran, ni per donar a l'ànima catalana un petit cos d'administració subordinada, secundària, una província. Tots, anant més o menys enllà, qui defurant-se aviat, qui veient lluny encara el terme del seu ideal, tots volem per Catalunya un cos d'Estat, tots sentim que la dignitat de la voluntat popular catalana exigeix imperiosament, més o menys accentuades o atenuades, formes d'Estat.

Aquest és el sentit de la reivindicació d'autonomia plantejada pel nostre poble amb el nom de «delegacions de serveis de l'Estat a la Mancomunitat». Per això aspirem a que les funcions avui confiades al poder central, que han d'ésser traspassades a la Mancomunitat, siguin funcions totalment i plenament entregades; que el límit de l'autonomia es posi a l'extensió, al nombre de funcions; pero no a la intensitat, no a la plenitud de cada una de les funcions otorgades.

Imposa aquesta solució el nostre sentiment, les tradicions de govern lliure del nostre poble, la experiència històrica dels grans poders fecunds i dels

poders eternament híbrids i sobretot el nostre deure de catalans, i de catalans d'ara, contemporanis de la guerra gran, ciutadans d'una Europa trasbalsada i en treball de replasmació en tots els ordres des de les fronteres dels Estats a la organització política i econòmica, a l'espirit de govern, a les orientacions totes de l'activitat estatal.

Les paraules vives i la de les delegacions ho és pel nostre poble—no són fórmules immòbils com les inscripcions buidades en la duresa rígida dels marbres o dels bronzes, sino carn i sang del poble que les diu. La paraula viva d'un poble és a cada hora la resultant de les seves forces, i vibra i sona amb totes les vibracions del temps, i creix i s'eixampla segons les corrents de la vida universal.

Quan les Diputacions catalanes varen formular la seva petició d'autonomia referendada amb el vot quasi unànim de totes les espanyoles reunides a Sevilla, vivíem una hora ben diferent de la hora present. Erem llavors dintre d'una Europa que es pensava ésser immutable, definitiva. D'una Europa satisfeta d'ella mateixa, contenta de les coses que eren i com eren. Voler canviar res de lo existent semblava un delict, o, per la mateixa impossibilitat, una bogeria. Les petites minories abusades del desig de reforma, havien per ésser tolerades, de amagar l'ideal nou dins de la realitat vella, cercar fórmules, arbitrar combinacions, fer evolucionisme. Les delegacions eren això: un procediment per a mudar la organització unitaria d'Espanya, servent-ne externament la simetria.

L'Europa d'avui és tota una altra. És l'Europa de les grans potencies reitent homenatge des de les altures del seu poder a la llibertat, a l'autonomia de les nacionalitats; la dels preliminaris de la federació britànica; la de la Polònia restaurada; l'Europa de les constitucions que cauen, de les utopies menys preuades que triomfen: una «Europa constituent».

Es amb l'ànima plena d'aquest foc de renovació que des de Catalunya diem avui a l'Estat la vella paraula. No hi

haperill més gros que la immobilitat; restar aturat és morir. Qui no es transforma intensament i depressa, en tots els ordres, avançant-se a les exigències del nou ambient universal, o deixarà d'ésser o esdevindrà monjoia humil, mostra d'un passat caigut al marge d'una humanitat fortament trasmutada.

Transformar-se de cara a l'esdevenidor, és enfortir-se, és créixer, és habilitar-se per tenir el lloc que pertoca. I l'esdevenidor, entre altres característiques ben assenyalsades, és universalisme i autonomia. Les aliances presents i altres que en l'esdevenidor vindran a completar-les, són el pròleg de federacions immenses, que no poden construir-se ni subsistir sense la plena llibertat interior dels pobles, de les nacionalitats que les integren. Per això avui, ensenyant una vegada més el nexa fondíssim existent entre l'humanitarisme i el nacionalisme veritables, els directores d'aquesta transformació, els que preparen aquesta nova forma d'Estat resultant de l'aglutinació de tots els Estats del món en dugues o tres grans lligues o unions, són precisament els que s'esforcen en apareixer campions de les llibertats nacionals, de l'autonomia de les nacionalitats, fins de les més petites, resignades.

El desig de Catalunya, aquesta voluntat d'autonomia reiterada en tantes eleccions i plebiscits populars i vots unànims de la vostra Assemblea, coincideix avui amplament, plenament, amb l'interès d'Espanya, que no pot, sense greus perills, deixar de reconstituir-se i renovar radicalment govern i administració i serveis de tota mena; i així com amb les orientacions dels pobles que manen el món.

Així ha de donar-nos confiança plena de conseguir el nostre objectiu i estimular les nostres energies, per tal d'assolir-lo abans i tof d'arribar al terme de les funcions rebudes de vosaltres.

Sitges, maig de 1917.

ENRÍC PRAT DE LA RIBA.

Problemes nacionalistes

LA QÜESTIÓ D'IRLANDA

A la sessió que celebrà el dia 21 la Cambra de Comuns i després del discurs de Lloyd George, parlà el diputat Redmond, en nom dels nacionalistes irlandesos i després de recordar les diferents i infructuoses temptatives que se han fet per resoldre la qüestió d'Irlanda, declarà que potser sigui més afortunada la proposició feta ara pel Govern, per la qual s'invita als irlandesos a elaborar per ells mateixos sa futura Constitució política, i així significa que la Gran Bretanya es donarà per satisfeta amb poder acceptar les condicions que formuli la Convenció irlandesa, afegint les següents paraules:

«Estic segur que tots els irlandesos es mostraran desitjosos de formar part de la dita Convenció, qualsevol que sigui el partit en que militin.»

«La Convenció haurà de tenir una plena llibertat en sos debats i estar integrada de representants dels Sindicats obrers, de les confessions religioses, dels cossos d'ensenyança, dels Pars irlandesos i de tots els partits polítics, a més d'alguns representants de les províncies que el govern imperial podrà nomenar.»

«També accepto que nomeni el govern el president de la Convenció, de qui espero que sigui home d'una gran experiència i d'una altíssima imparcialitat. Tinc la més ferma confiança que han d'ésser felicíssims, el mateix per l'Imperi que per Irlanda, els resultats de la projectada Convenció, desitjant amb tota la meua ànima que regni entre tots els irlandesos el més sincer esperit de conciliació.»

El diputat O'Brien declarà després que segurament no s'ha de trobar un sol irlandés que gosi a refusar sense examinar-lo abans i sota la seva responsabilitat el projecte del Govern imperial.

Desseguida prengué la paraula Lonsdale, i digué, parlant en nom de les províncies de l'Ulster:

«Sotsmetrem i recomanarem a l'aten-

EI CAS MÉS SENZILL DE TOS;

el refredat més simple; qualsevol lleugera inflamació, més que afeccions transitories constitueixen un perill seriós i constant. La TISIS, BRONQUITIS CRÓNICA, l'ASMA, etc., són ben sovint el resultat de catarros mal cuidats. Les

Pastilles Serra

compostes de balsàmics, antisséptics i espectorants que tenen la facultat d'alliviar i curar tota mena de TOS i enfermetats de les vies respiratòries són el remei millor que pot recomanar-se en la seguretat d'obtenir promptes i satisfactoris resultats.

Calma la tos ràpidament, estova el pit, descarrega els pulmons i fan desaparèixer tot seguit la fatiga que oprimia y dificultava la respiració.

ES VENEN A DOS RALS CAPSA.

LITINOIDES SERRA

Primera sal litínica fabricada a Espanya per a la obtenció de

riquíssima aigua de taula

Exigitu sempre el nom Litinoides Serra sobre fons blau i tindreu la garantia de que la bossa és lleugera, essent l'únic veritable remei per a prevenir i curar malalties de l'estómac, fetge, ronyons, mal de pedra, etc. Proporcionen una aigua pura, fresca, carbònica, deliciosa de gust.

Es venen en capsas de 12 paquets a 1 pesseta; de 50 paquets a 3'65 pessetes; de 100 paquets a 7 pessetes,
UN PAQUET SOLT: 10 CÉNTIMS.

EL RECONSTITUENT MILLOR

és aquell que basant-se en teories científiques admeses universalment proporciona a l'organisme empobrit un immediat alivi i la reparació progressiva de les forces perdudes. La

Enofosforina Serra

agradable al paladar com la més fina de les begudes, té una acció vivificant tal que pot dir-se que REFÀ el cos rendit per l'anèmia; remineralitza la mateixa gris, aclareix la ment i retorna el bon humor.

Es indispensable per a totes aquelles persones convalescents de llargues malalties, per a combatre la vellesa prematura, enfortir al débil i vigoritzar a l'impotent.

FARMACIA SERRA - Arraval de Santa Agna, número 80 - REUS

GUARNICIONERIA DE VICENS FIOU

Variat assortit de TARTANES : i guarniments nous i usats :

Especialitat en velès i marquesines : : : per a fatxadades i balcones : : :

ARRAVAL DE Sta. AGNA, 15. -- REUS
(D'AVANT DEL BANC DE REUS)

Abans de comprar cap trajo fixe'u-vos en els aparadors de la

Sastreria Queralt

La casa millor assortida de Reus

MONTEROLS, 35

COMODITAT I ELEGANCIA

SOLIDESA

La Sabateria (Al Buen Gusto)

participa a la seva distingida clientela i al públic en general haver rebut les últimes novetats de la present temporada.

Especialitat en el calçat per a infants

No compreu sens abans visitar aquesta casa

Arraval Santa Agna, 19. -- REUS

PREUS SENS COMPETENCIA

ECONOMIA

Sabó CARAGOL

El millor per a rentar roba

50 CÉNTIMS PASTILLA

DIPÓSIT: Antiga Casa Coder, Plaça de la Constitució, 16

DECORACIÓ-MOBLES

J. MONTAGUT

Carrer de la Presó, 4 REUS

DROGUERIA

AGI de H. MARINÉ

Plaça de Prim REUS

VENDA:

MAGÍ MARTÍ, Llovera, 41

MANUEL VIDAL, plaça de la Sang, 32

ANTON PORQUERAS, Pont, 1

DANIEL BARRULL, Estrella, 2

SEBASTIÀ PAMIES, Sol, 13

ANGEL OFICIAL, plaça del Rei

PERE MARTI, Raseta de Sales, 12

JO QUIM LLORENS, Plaça Castell

TOMAS HORTONEDA, Portal de Jesús

Fàbrica de Capses de Cartó

ENRIC VIDAL

Carrer del Galló, 4 REUS

Venda d'Espardenyes DE TOTES CLASSES

Manuel Parisí

Carrer Jesús, REUS

L'Hidráulica Reusense

de EMILI AULÉS

Extens assortit en mosaics hídràulics

PREUS ECONÓMICS

Camí de Riudoms REUS

NON PLUS ULTRA

Trajos a preus inverosímils

La casa millor assortida en trajos per a neus

Portal de Jesús, 1. -- REUS

Claudi Borrás

DENTISTA

Plaça Constitució, 13 REUS

Casa PUJOL

TRAJOS DE LLANA DES DE 25 PESSETES

Monterols, 37 REUS

JOSEP SOLÉ

RECADER DE REUS A BARCELONA

BARCELONA

Bou de la Plaça Nova, 14

Passeig de Gracia, 62 (Colmado)

Hospital, 4 (Rstanc).

REUS

Güell i Mercader, (Hostals), 22, Cordereria

Arraval Santa Agna, 5

TINTORERIA de MANUEL CIBIACH

Se renta i tenyeix tota classe de roba. -- S'utilitza el planxat elèctric.

Galanes, 7 REUS